

Arrest

nr. 76 630 van 6 maart 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Gambiaanse nationaliteit te zijn, op 28 december 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 november 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 23 januari 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 februari 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M.-C. FRERE, die loco advocaat S. KLOK verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Gambiaanse nationaliteit te hebben en geboren te zijn op 27 april 1988 te Dippa Kunda. U bent van Wolof origine en u bent moslim. Uw moeder overleed in 1997 aan de gevolgen van gele koorts. U woonde nadien samen met uw vader. In 2001 stierf uw vader echter ook na een slepende ziekte. Aangezien u geen broers of zussen heeft, bleef u alleen achter. U kon bij uw oom intrekken en ging verder naar school. U voelde zich echter niet welkom bij uw oom omdat hij u niet goed behandelde en omdat hij na een tijdje uw schoolgeld zelfs niet meer wilde betalen. In 2004 of 2005 diende u dan ook te stoppen met school. U besloot in 2005 om bij uw oom weg te gaan en bij twee Nigeriaanse vrienden te gaan wonen. Een andere vriend van u, die een eigen zaakje had, bood u tevens een opleiding aan in de techniek voor het plaatsen van satellieten. U werkte bij deze vriend van 2006 tot 2008. Na twee jaar vond u dat u niet genoeg verdiende om te kunnen leven, waarop u stopte met te werken voor uw vriend. Uw twee Nigeriaanse vrienden raadden u vervolgens aan om aan de slag

te gaan in de toerismesector, als 'beach boy', waarbij u telkens toeristen trachtte te benaderen en hen te overtuigen om hun gids te zijn, waarvoor u dan betaald werd. U begon hiermee in september 2009 en deed dit tot aan het einde van het toeristische seizoen in april 2010. U had het naar uw zin, en had vele vrienden. In september 2010 begon u dan opnieuw te werken als 'beach boy'. In december 2010 ontmoette u een Nederlandse toerist, Michael genaamd, in een nachtclub in Senegambia. Jullie wisselden telefoonnummers uit en bleven in contact. Michael belde u geregeld op en nodigde u uit in de guesthouse waar hij verbleef. U vertelde hem over uw problemen, waarop Michael repliceerde dat hij u wel wou helpen, op één voorwaarde. Hij beloofde u een grote som geld te geven in ruil voor seks met hem. Uw eerste reactie was er een van onbegrip en woede, maar na er een aantal dagen te hebben over nagedacht, kwam u tot het besluit dat het een kans was om veel geld te verdienen zodat u een eigen zaak zou kunnen beginnen. U ging vervolgens dan ook in op het voorstel van Michael. Jullie bleven elkaar regelmatig zien en deden veel samen. In februari 2011 werd u plotseling aangehouden door de Gambiaanse veiligheidsdiensten. Blijkbaar hadden enkele personen tegen de politie verteld dat u nogal veel optrok met Michael, die bekend stond als homoseksueel. U werd gedurende drie weken opgesloten, maar nadat uw vrienden een borgsom hadden betaald, werd u vrijgelaten op voorwaarde dat u zich iedere maandag en vrijdag ging aanmelden bij de politiediensten. Na een week besloot u echter om Gambia te ontvluchten, aangezien u zich niet meer veilig voelde in Gambia. U trok naar Senegal waar u vier maanden – van maart 2011 tot juli 2011 – bij een vriend verbleef. Vervolgens regelde Joseph, een Nigeriaan, uw reis naar Europa. Op 22 juli 2011 vertrok u vanuit Senegal naar Frankrijk waar u aankwam in Bordeaux. Aangezien u geen Frans praatte, en vrienden u vertelden dat u beter naar België kon gaan, besloot u om op 26 juli 2011 naar België te gaan, waar u dezelfde dag nog asiel aanvraag bij de Belgische asielinstanties.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een 'gegronde vrees voor vervolging' zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

U verklaarde uw land van herkomst te zijn ontvlucht omdat u vervolging vreest door de Gambiaanse autoriteiten omwille van uw homoseksuele activiteiten met de Nederlandse toerist Michael, maar volgende bedenkingen dienen gemaakt te worden bij uw verklaringen voor het Commissariaat-generaal.

Er dient te worden vastgesteld dat het om diverse redenen weinig geloofwaardig is dat u louter uit materiële overwegingen homoseksuele activiteiten zou zijn aangegaan met de Nederlandse toerist Michael, vermits uit uw verklaringen duidelijk blijkt dat u niet homoseksueel geaard bent.

Vooreerst kan worden opgemerkt dat u tijdens het gehoor voor het CGVS zelf aangeeft niet homoseksueel te zijn. U verklaart dit meerdere malen tijdens het gehoor (zie gehoorverslag CGVS, p.8-9). Verder verklaarde u dat homoseksualiteit in Gambia niet getolereerd wordt en dat uw godsdienst, de Islam, het niet toelaat (zie gehoorverslag CGVS, p.5-6). Uit informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt bovendien dat homoseksueel gedrag wettelijk strafbaar is in Gambia, zoals u op het einde van het gehoor ook zelf aangeeft (zie landeninformatie, administratief dossier). Uit uw relaas blijkt echter dat u niet homoseksueel bent, maar dat u homoseksuele handelingen met de Nederlandse toerist Michael zou hebben gesteld, louter omwille van financiële redenen. U verklaart tijdens het gehoor immers dat u het louter voor het geld deed, dat u dacht dat u die kans niet meer zou krijgen en dat u zelfs eraan dacht een eigen zaak te beginnen met het geld dat u ermee zou verdienen (zie gehoorverslag CGVS, p.8). Michael zou u immers voorgesteld hebben u 800 euro te geven in ruil voor seks met hem (zie gehoorverslag CGVS, p.5). Er kan bijgevolg besloten worden dat de door u ingeroepen en beweerde problemen geen betrekking hebben op uw seksuele geaardheid maar wel op (verdenking van) homoseksuele handelingen omwille van louter economische motieven en persoonlijk opportunisme. Hierbij kan de bedenking gemaakt worden waarom u een dergelijk risicovol en opportunistisch gedrag zou stellen, wetende dat homoseksualiteit hoegenaamd niet aanvaard wordt in Gambia, zoals u zelf aanhaalt tijdens het gehoor (zie gehoorverslag CGVS, p.5). Op het einde van het gehoor verklaart u zelfs dat homoseksualiteit iets slechts is, dat dit de reden is waarom het verboden is, en dat je er zelfs ziektes van kan krijgen (zie gehoorverslag CGVS, p.10), wat het nog opmerkelijker maakt dat u op het beweerde aanbod van Michael zou zijn ingegaan.

Daarenboven legde u tijdens het gehoor een aantal verklaringen af die de geloofwaardigheid van uw asielerelaas in het geheel ondermijnen. Zo verklaart u dat u sinds september 2009 aan de slag was in de toerismesector in Gambia (zie gehoorverslag CGVS, p.3). U werkte er als 'beach boy', benaderde toeristen en stelde hen voor om ze te gidsen in Gambia (zie gehoorverslag CGVS, p.3). Alvorens u de Nederlandse toerist Michael ontmoette in december 2010, beweert u niet goed op de hoogte te zijn geweest van het aanwezige sekstoerisme in Gambia (zie gehoorverslag CGVS, p.8). U verklaart dat u er niet veel over weet of wist omdat u nieuw was in de toerismesector (zie gehoorverslag CGVS, p.8). Verder beweert u dat u problemen zou hebben gekregen met de Gambiaanse autoriteiten

omdat u veel met de Nederlandse toerist Michael optrok, en anderen in de toerismesector dit zouden hebben gemeld aangezien Michael bekend stond als homoseksueel (zie gehoorverslag, p.7). U beweert niet geweten te hebben dat Michael deze reputatie had, en dat u in eerste instantie niet wist dat hij homoseksueel was (zie gehoorverslag, p.6). Het is ten eerste niet aannemelijk dat u niet of amper op de hoogte zou zijn geweest van het bestaan van sekstoerisme in Gambia, aangezien uit informatie waarover het CGVS beschikt, naar voren komt dat het sekstoerisme een belangrijk aspect vormt van de gehele Gambiaanse toeristensector (zie landeninformatie, administratief dossier). Uw verklaring hiervoor – namelijk dat u als nieuweling in de toerismesector werkte – komt niet overtuigend over aangezien u toch al meer dan een jaar aan de slag was in deze sector, met name sinds september 2009, volgens uw verklaringen (zie gehoorverslag CGVS, p.5). Uw beweerde (relatieve) onwetendheid in verband met het Gambiaanse sekstoerisme komt bijgevolg niet erg geloofwaardig over. Uiteraard is het wel mogelijk dat u in eerste instantie niet op de hoogte was van de homoseksuele geaardheid van Michael, maar bij uw bewering dat u de reputatie van Michael niet kende, terwijl de meer ervaren werkers in de toerismesector hiervan wel op de hoogte waren, kan toch een bedenking gemaakt worden. U beweert immers dat uw twee Nigeriaanse vrienden al langer werkzaam waren in de toeristensector, aangezien zij u zouden hebben geïntroduceerd in deze sector (zie vragenlijst CGVS, p.3), zodat de vraag kan gesteld worden waarom zij u niet gewaarschuwd hebben voor de 'reputatie' van Michael, aangezien u toch veel met hem optrok, wat uiteindelijk de aanleiding zou geweest zijn voor anderen om naar de Gambiaanse politie zouden zijn gestapt om dit te melden (zie gehoorverslag CGVS, p.6-7-8). U heeft er bovendien geen idee van wie die anderen kunnen geweest zijn, die naar de politie zouden zijn gestapt. Wanneer u immers gevraagd wordt waarom de politie dacht dat u homoseksueel was en hoe ze dit dan zouden kunnen bewijzen, aangezien u nooit betrappt was, en aangezien u zelf aangeeft niet homoseksueel te zijn, verklaart u dat ze informatie hadden van andere 'bumsters' die op het strand werkten (zie gehoorverslag CGVS, p.9). Gevraagd hoe de politie wist of van wie dat u veel met Michael optrok, antwoordt u dat ze informatie hadden van iemand, zonder te kunnen preciseren van wie (zie gehoorverslag CGVS, p.6).

U beweert verder in februari 2011 te zijn aangehouden door de Gambiaanse politiediensten (zie gehoorverslag CGVS, p.6). U zou vervolgens naar het politiebureau zijn overgebracht, waar u drie weken werd opgesloten (zie gehoorverslag CGVS, p.7). U verklaart met anderen te zijn opgesloten in eenzelfde cel, maar gevraagd naar hun namen of naar de reden van hun opsluiting, moet u het antwoord telkens schuldig blijven ondanks uw beweerde drie weken durende verblijf in de cel (zie gehoorverslag CGVS, p.7). Tijdens het gehoor verklaart u eveneens dat u voor de rechtbank zou moeten verschijnen (zie gehoorverslag CGVS, p.5). Tijdens uw gehoor voor de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde u eveneens dat 'uw zaak tot op een hoog niveau zou gebracht worden' (zie vragenlijst CGVS, dd.8 september 2011, p.3, administratief dossier). Gevraagd waarom u dit dacht, antwoordt u eerst dat u nooit voor een rechtbank bent verschenen (zie gehoorverslag CGVS, p.6), om vervolgens nogal ontwijkend te antwoorden dat uw vrienden 200 euro zouden hebben betaald, en dat de politie u dit vertelde omdat het een 'homo-zaak' betreft (zie gehoorverslag CGVS, p.7). U beweert vervolgens ook nog dat uw Nigeriaanse vrienden een borgtocht betaalden opdat u vrij zou komen, en dat u zich nadien iedere maandag en vrijdag diende te gaan aanmelden (zie gehoorverslag CGVS, p.7). Gevraagd of uw vrienden dan geen problemen hebben gekend, na uw vlucht naar het buitenland, antwoordt u merkwaardig genoeg van niet, en verklaart u dat u degene was die problemen had, wat nogal vreemd overkomt aangezien het uw vrienden waren die de borg hadden betaald voor u (zie gehoorverslag CGVS, p.7). Wat betreft deze twee Nigeriaanse vrienden kan bovendien nog opgemerkt worden, dat u beweert met hen te hebben samengewoond nadat u bij uw oom was weggegaan, en dat u deze twee Nigerianen zou hebben ontmoet in uw wijk (zie gehoorverslag CGVS, p.7). Gevraagd naar hun namen, geeft u in eerste instantie het nogal vreemde antwoord dat Nigerianen je nooit hun echte namen geven, om vervolgens te zeggen dat ze Odjie en Sunday heetten (zie gehoorverslag CGVS, p.7). Volgens uw verklaringen voor het CGVS, woonde u toch al sinds 2009 in bij deze Nigeriaanse vrienden en zijn zij het die u geïntroduceerd hebben in de toerismesector. Hierbij kan nog opgemerkt worden dat u tijdens het gehoor voor de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde dat u na het overlijden van uw ouders, aangesproken werd door een man die in de toerismesector werkte, waarop u ook in deze sector zou zijn gaan werken, omdat u alleen was op dat moment (zie vragenlijst CGVS, dd. 8 september 2011, p.3, administratief dossier), terwijl u dus op het CGVS verklaarde dat u, nadat u bij uw oom was weggegaan, introk bij Nigeriaanse vrienden die u het voorstel zouden hebben gedaan om in de toeristensector te gaan werken.

Tenslotte kunnen nog enkele bedenkingen gemaakt worden betreffende uw beweerde ontmoeting met de Nederlandse toerist Michael. U beweert Michael in december 2010 ontmoet te hebben in Senegambia, telefoonnummers te hebben uitgewisseld en tot februari 2011 heel wat samen te hebben gedaan, wat dan weer de aanleiding zou geweest zijn voor uw arrestatie (zie gehoorverslag CGVS, p.5). Gevraagd wat u kan vertellen over Michael, komt u niet verder dan te stellen dat hij 45 was

en van Nederland afkomstig was (zie gehoorverslag CGVS, p.9). Gevraagd of Michael veel naar Gambia kwam, antwoordt u ontwijkend dat het slechts uw tweede seizoen in de toeristensector was (zie gehoorverslag CGVS, p.9). Wanneer vervolgens gevraagd wordt of Michael dan een toerist was, antwoordt u dat hij op vakantie kwam, maar dat u niet weet van waar hij precies was (zie gehoorverslag CGVS, p.9). U verklaart verder dat hij in december, januari en februari, tot het moment dat u gearresteerd werd, in Gambia was, maar u weet niet hoelang hij in Gambia zou blijven of wanneer hij naar Nederland zou terugkeren (zie gehoorverslag CGVS, p.9). U beweert ook geen contact meer met hem te hebben gehad sinds uw vrijlating (zie gehoorverslag CGVS, p.9). Ook al zou u nooit een echte homoseksuele relatie hebben gehad met Michael, zoals u beweert tijdens het gehoor, mag redelijkerwijze toch verwacht worden dat u meer kan vertellen over Michael gezien uw bewering dat jullie veel dingen samen deden, wat toch ook de aanleiding zou geweest zijn van uw arrestatie nadat anderen aan de politie zouden hebben gemeld dat u veel samen was met Michael, die blijkbaar gekend was als homoseksueel. Bovenstaande vaststellingen ondermijnen dan ook verder de geloofwaardigheid van uw asielrelaas in het geheel.

U legt tenslotte geen documenten neer ter staving van uw asielrelaas, noch ter bevestiging van uw nationaliteit of identiteit.

Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen maakt u geenszins aannemelijk dat in uwen hoofde een "gegronde vrees voor vervolging" zoals bepaald in de Conventie van Genève in aanmerking kan worden genomen, of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een "reëel risico op het lijden van ernstige schade" zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming zou lopen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. In een eerste middel beroept verzoeker zich op een schending op van de Vluchtelingenconventie. Verzoeker geeft de definitie van het begrip "vluchteling" en meent hieraan wel degelijk te voldoen. Hij benadrukt dat homoseksualiteit in Gambia strafbaar is en volhardt in zijn verklaringen betreffende homoseksuele contacten met Michael. Verzoeker benadrukt hierbij dat het feit dat hij deze homoseksuele handelingen stelde omwille van persoonlijke perspectieven en economisch opportunisme niet relevant is en de strafbaarheid van de gestelde daden niet wegneemt.

In een tweede middel beroept verzoeker zich op een schending van de motiveringsplicht.

Verzoeker ontkent dat zijn geloofwaardigheid wordt aangetast door zijn verklaringen. Zo merkt verzoeker op niet te ontkennen dat er een gekende problematiek is van sekstoerisme in Gambia maar hij benadrukt er niet geheel in thuis te zijn geweest en er voorafgaandelijk niet mee in contact te zijn geweest daar hij een nieuweling was. Hij wijst er voorts op dat hij Michael in het begin van het seizoen ontmoette en benadrukt dat het feit dat zijn twee Nigeriaanse vrienden hem niet waarschuwden over Michaels reputatie niet relevant is; het is immers niet aangetoond dat zij op de hoogte waren van Michaels reputatie.

Verzoeker volhardt voorts in zijn verklaringen dat hij gedurende drie weken werd opgesloten in een cel. Hij benadrukt dat hij zich hierbij vooral bezighield met zijn eigen problemen, geen contact had met andere celgenoten en geen behoefte had om met hen kennis te maken. Verzoeker merkt voorts nog op dat het feit dat zijn vrienden – die de borg betaalden voor zijn vrijlating – geen problemen kenden na verzoekers vlucht niet aantoonde dat zijn verklaringen ongeloofwaardig zijn. Het was immers verzoeker die gevisieerd werd door de politie; niet zijn vrienden.

Verzoeker werpt voorts op dat hij louter om financiële redenen een seksuele relatie onderhield met Michael en benadrukt dat hij voor de rest, om verdere verplichtingen en risico's te beperken, weinig deelde met Michael.

Verzoekende partij merkt vervolgens op dat hij reeds sinds zijn dertiende wees is en er totaal geen weet van heeft/had welke documenten van belang zijn. Hij merkt op dat hem, voor zijn vlucht, identiteitsdocumenten ter beschikking werden gesteld door de smokkelaar.

2.1.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op

voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

Verzoeker brengt geen begin van bewijs bij inzake zijn asielrelaas. Verweerder merkt tevens terecht op dat, van bij aanvang van de asielprocedure, elke asielzoeker wordt gewezen op het belang van het voorleggen van identiteitsstukken en/of stukken die zijn relaas kunnen staven. Ook in de oproepingsbrief van het Commissariaat-generaal worden asielzoekers aangemaand alle documenten waarover zij kunnen beschikken voor te leggen. Dat verzoeker aldus niet zou hebben geweten welke documenten van belang zijn, kan niet worden volgehouden. Voorts verklaarde verzoeker dat hij in Gambia over een Gambiaanse identiteitskaart beschikte, maar deze heeft achtergelaten (gehoor CGVS p. 4). Verzoeker toont geenszins *in concreto* aan pogingen te hebben ondernomen deze identiteitskaart en/of enig ander stavingstuk alsnog te verkrijgen noch verduidelijkt hij waarom hij tot op heden nog steeds geen tastbaar begin van bewijs kan voorleggen.

De commissaris-generaal kon terecht vaststellen dat verzoeker incoherente en onduidelijke verklaringen heeft afgelegd met betrekking tot het al dan niet voorkomen van zijn zaak voor de rechtbank; dat hij niet in staat was de echte namen van zijn twee Nigeriaanse vrienden, bij wie hij reeds sinds 2009 woonde, te noemen en dat zijn verklaringen zoals afgelegd op de Dienst Vreemdelingenzaken, aangaande de manier waarop hij in de toerismesector werd geïntroduceerd, niet stroken met zijn verklaringen afgelegd op het CGVS. Verzoeker ontwikkelt geen verweer tegen deze motieven waardoor deze onverminderd overeind blijven.

De commissaris-generaal wees er in de bestreden beslissing terecht op dat uit de beschikbare informatie duidelijk blijkt dat het sekstoerisme een belangrijk aspect vormt van de Gambiaanse toeristensector. Rekening houdend met verzoekers verklaringen dat hij in 2009 begon te werken in de toeristensector en dit op aangeven van twee vrienden die al langer in deze sector tewerkgesteld waren, kon de commissaris-generaal dan ook terecht besluiten dat het weinig geloofwaardig is dat verzoeker, voor zijn contacten met Michael, nauwelijks weet zou hebben gehad of zou hebben gehoord over het bestaande sekstoerisme gezien dit in zijn land van herkomst een algemeen bekend feit is. Dat verzoeker er voordien niet mee in contact kwam en er niet geheel in thuis was, doet hieraan geen afbreuk.

Aangaande de reputatie van Michael, repliceert verweerder terecht dat, ongeacht het feit of verzoekers twee Nigeriaanse vrienden al dan niet weet hadden van Michaels reputatie, het weinig waarschijnlijk is dat verzoeker nooit iets zou hebben vernomen omtrent de reputatie van Michael. Verzoeker verklaarde immers dat hij vrienden had binnen de toerismesector en stelde bovendien dat velen in de toerismesector Michael kenden (gehoor CGVS p. 3, 5 en 9). Dat verzoeker, via één van zijn overige vrienden binnen de toerismesector die wel weet hadden van Michaels reputatie, hierover nooit iets zou hebben gehoord lijkt dan ook weinig aannemelijk.

Het kan worden aangenomen dat verzoeker zich niet tot in detail de namen van de overige gedetineerden en de redenen van hun detentie kan herinneren, maar gezien verzoeker verklaarde gedurende drie weken met andere personen in een cel opgesloten te hebben gezeten, lijkt het weinig aannemelijk dat verzoeker nooit, zelfs al was het indirect, de naam van enig andere gedetineerde zou hebben gehoord. Daarenboven kan nog worden opgemerkt dat het, gelet op de impact van een detentie op het leven van een individu, onwaarschijnlijk lijkt dat verzoeker geen enkel contact met andere personen die zich in dezelfde situatie als hijzelf bevonden, zou hebben ondernomen.

De commissaris-generaal wees er ook terecht op dat het wel degelijk merkwaardig is dat verzoekers vrienden, na verzoekers vertrek, geen problemen kenden. Het feit dat verzoeker degene was die

gevisieerd werd door de politie, doet hieraan geen afbreuk. Verzoeker verklaarde immers dat zijn vrienden borg voor hem stonden wat impliceert dat zij zich garant voor hem stelden. Dat verzoekers vrienden, ondanks verzoekers vlucht en het feit dat hij zich niet ging aanmelden zoals bepaald in de voorwaarden bij zijn voorlopige vrijlating, geen problemen zouden hebben gekend met de politie, doet bijgevolg verder vragen rijzen omtrent verzoekers geloofwaardigheid.

Inzake de persoon Michael verklaarde verzoeker uitdrukkelijk dat hij slechts éénmaal seksueel contact had met Michael en voor het overige veel met hem uitging en met hem plaats in Gambia ging bezoeken (gehoor CGVS, p. 9). Daarenboven stelde verzoeker dat Michael veel over hem wou weten, ze met elkaar communiceerden en praatten (gehoor CGVS, p. 5). Derhalve is het geenszins onredelijk van verzoeker te verwachten dat hij meer kennis zou hebben omtrent het doen en laten van Michael indien hij daadwerkelijk, zoals hij beweert, gedurende een drietal maanden geregeld met Michael op stap ging.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2.1. In een derde middel stelt verzoeker in aanmerking te komen voor de subsidiaire beschermingsstatus en verklaart hij in aanmerking te komen omwille van artikel 48/4, §2, c van de vreemdelingenwet.

Verzoeker benadrukt dat homoseksualiteit in Gambia wettelijk wordt bestraft en wijst erop dat de harde aanpak van de politie- en overheidsdiensten gekend is.

2.2.2. Verzoeker beroept zich op de aangebrachte asielmotieven teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verkrijgen. Verzoeker toont niet *in concreto* aan dat de situatie in zijn land van herkomst zou kunnen vallen onder artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet.

Gelet op de hoger vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn relaas en de elementen in het dossier toont verzoeker niet aan dat er in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

3. Er wordt geen gegrond middel aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes maart tweeduizend en twaalf door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS